

عنوان مقاله: سنتز بعضی از مشتقات تری آزویلیدین با استفاده از نانوذره مغناطیسی اکسید

آهن (Fe_3O_4 MNPs)

نوابه نامی، زهره رستمی

گروه شیمی، واحد قائم شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، قائم شهر، ایران

*navabehnami@yahoo.com,
nasimrostamy@gmail.com*

چکیده

از واکنش الدهیدها و تیوسومی کربازید در مجاورت نانوذرات مغناطیسی اکسید آهن و سدیم بوروهیدرید مشتقات ۱،۲،۴-تری آزول سنتز شدند. نانوذرات اکسید آهن بازیافت شده و محصول واکنش خالص سازی و شناسایی شدند. مزایای این روش استفاده از کاتالیزور، دوستدار محیط زیست بودن، ارزان، قابل استفاده مجدد، بازده بالای واکنش و روش جداسازی آسان کاتالیزور می باشد.

كلمات کلیدی: آلدهید، تیوسومی کربازید، تری آزول ها، نانوذرات مغناطیسی آهن، سدیم بوروهیدرید

۱. مقدمه

هتروسیکلها، ترکیبات حلقی هستند که در آن ، یکیا چند کربن حلقه با اتم غیر کربن مانند نیتروژن، اکسیژن، گوگرد یا اتمهای فلزی و ... جایگزین شده است. متداولترین ترکیبات هتروسیکل، ترکیبات دارای نیتروژن، اکسیژن و یا هر دوی آنها در ترکیب حلقه هستند. بسیاری از ترکیبات طبیعی مانند انواع آلکالوئیدهای موجود در گیاهان هتروسیکل هستند. همچنین بسیاری از ترکیبات دارویی مهم مانند آنتی بیوتیکها هم جزء هتروسیکلها هستند. شیمی ترکیبات هتروسیکل از پیچیده ترین و در عین حال جذاب ترین شاخه های علم شیمی است. حدود نیمی از ترکیبات آلى شناخته شده، هتروسیکل هستند. ترکیبات هتروسیکل کاربردهای فراوانی دارند، در میان ترکیبات داروئی و کشاورزی، سهم عمده ای را به خود اختصاص داده اند. علاوه بر این، آنها به عنوان مواد درخشان کننده نوری، آنتی اکسیدان، ضد خودگی و ... استفاده می شوند. بسیاری از مواد رنگی و پیغمانت ها نیز ساختار هتروسیکل دارند. در این میان تری آزول ها دسته ای از ترکیبات هتروسیکل هستند که دارای خواص بیولوژیکی فراوان می باشند.

مشتقات ۱،۲،۴-تری آزول به دلیل خواص بیولوژیکی مختلف مانند ضد باکتری، ضد قارچ، ضد تشنج، ضد التهاب و ضد سرطان (Sztanke et al. 2008, Sadana et al. 2003)

با دسته وسیعی از مولکول های جالب درمانی ترکیب شوند و آنها را به داروهای بهتر تبدیل کنند (Sun et al. 2004, Clemons et al. 2004). شبیه بازهای مشتقات ۱،۲،۴-تری آزول می توانند فعالیت های بیولوژیکی قابل توجهی داشته باشند (Li et al. 2009). بدلیل اهمیت این دسته از ترکیبات در این قسمت سنتز بعضی از مشتقات ۱،۲،۴-تری آزول توسط کاتالیزور نانوذرات مغناطیسی مورد بررسی قرار گرفت.

امروزه نانوذرات مغناطیسی MNPs به دلیل کاربردهای زیست پزشکی بالقوه در حوزه هایی مانند تحویل دارو (Neuberger et al. 2005) ، تصویربرداری رزونانس مغناطیسی (Pankhurst et al. 2003)، حس گرهای زیست مولکولی (Graham et al. 2004)، جداسازی مغناطیسی (Wang et al. 2004) و حرارت درمانی بسیار مورد توجه قرار گرفته اند. همچنین بدلیل

خصوصیات منحصر به فرد نظری اندازه‌ی کوچک، مساحت سطح موثر بالا، سطح بی اثر، پتانسیل اکسایش بالا و خاصیت سوبر مغناطیسی ازنانوذرات به خصوص Fe_3O_4 MNPs به عنوان کاتالیزور ناهمگن در سنتز ترکیبات آلی استفاده شده است، زیرا در این دسته از ترکیبات ویزگی‌های جالب ساختاری و سطح بالایی از فعالیت کاتالیزور وجود دارد (Schatz, et al. 2010, Yan et al. 2010)

نانوذرات مغناطیسی اکسید آهن به دلیل دارا بودن خواص ابرمغناطیسی مورد توجه بسیار واقع شده اند. هم چنین خواص مغناطیسی نانوذرات آهن در برابر سایر نانوذرات بسیار بیشتر می‌باشد. مگمیت و مگنتیت اکسید‌های آهن مغناطیسی با لاكتیک گلیکولیک اسید و یا پلیمرهای طبیعی نظری آلومین و کیتوسان کاربرد زیادی در علم پزشکی دارند. برای مثال نانوذراتی که از آلومین و یا دیگر مولکولهای زیستی تهیه می‌شوند، معمولاً از امولسیون کردن محلول آبی حاوی این ذرات و دارویی که قرار است توسط آن در چربی حمل گردد، بدست می‌آید. سپس قطره‌های حاصل شده را می‌توان با تخریب گرمایی، سخت و محکم نمود. با استفاده از متراکم کننده‌های مناسب، می‌توان ذراتی در حد نانومتر تهیه کرد. نانوذرات اکسید آهن به دلیل پایداری شیمیایی و نیز فرآیند تولید نسبتاً ساده (Fe_3O_4) بیشترین توجه را به خود جلب کرده است. این نانوذرات را می‌توان از طریق رسوب‌دهی قلیایی نمک یون‌های آهن (Fe^{2+} و Fe^{3+}) طی یک فرایند تک مرحله‌ای سنتز کرد؛ همچنین از روش‌های میکروامولسیون‌ها، روش رسوب شیمیایی و روش سل ژل برای تهیه آن استفاده می‌گردد. ذرات نانومتری (Fe_3O_4) در دمای اتاق رفتاری پارامغناطیسی از خود نشان می‌دهند. به عبارت دیگر، آنها تحت یک میدان مغناطیسی تا حد زیادی خواص مغناطیسی نشان می‌دهند که این مغناطیس دائمی نیست و با حذف میدان از بین می‌رود. اگر نانوذرات مغناطیسی با هم برخورد نمایند می‌توانند بهم بچسبند. این حالت می‌تواند به انباستگی (به دلیل اثرات الکترواستاتیک) آنها کمک نماید، که برای برنامه‌های کاربردی مضر می‌باشد. به منظور جلوگیری از انباستگی، نانوذرات‌ها اغلب با بعضی از مواد پوشش داده شده است. وانگ و همکارانش از روش هیدروترمال برای تهیه پودر Fe_3O_4 استفاده کردند (Wang et al. 2004). این مقدار کمی کمتر از g^{-1} ۹۲emu مربوط به Fe_3O_4 توده‌ای می‌باشد. دانه‌های بلورین Fe_3O_4 تشکیل شده تحت شرایط مناسب هیدروترمال مسئول افزایش جرم ذرات، Fe_3O_4 در اندازه نانومتری باشند. وانگ اظهار داشت که سنتز به کمک پلی‌اتیلن گلیکول (PEG) در روش هیدروترمال روش دیگری است که برای سنتز نانوذرات مغناطیسی استفاده می‌شود. اگرچه تکنیک هیدروترمال بسیار متنوع است، یکی از معایب اصلی روش هیدروترمال واکنش آهسته آن در دمای محیط است. گرمای مایکروویو در طول فرایند هیدروترمال می‌تواند منجر به افزایش سینتیک تشکیل بلور شود. سری جا و همکارانش، نانوذرات $\gamma\text{-Fe}_2\text{O}_3$ را توسط روش هیدروترمال-مایکروویو تهیه کردند. محققان ادعا دارند که روش هیدروترمال-مایکروویو بسیار مناسب، سریع و تک مرحله‌ای در تهیه نانوذرات $\gamma\text{-Fe}_2\text{O}_3$ است. نانوذرات در دمای 150°C می‌توانند در مدت 25 دقیقه (Gozuak et al. 2009, Sreeja et al. 2007).

۲. بخش تجربی

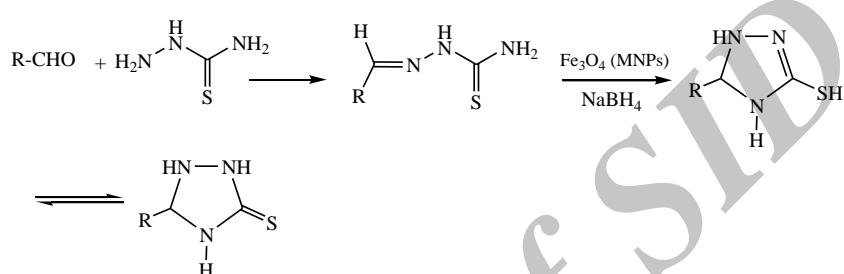
۲-۱- تهیه نانوذرات مغناطیسی آهن Fe_3O_4

مقدار $4/5$ گرم از FeCl_2 و 2 گرم از FeCl_3 با 25 میلی لیتر محلول اسید هیدروکلریک 2 مولار(HCl $4/17\text{ml}$) با غلظت $5/4$ درصد و چگالی $1/18\text{ g/ml}$ با پیپت برداشته شد و در یک بالون 25 میلی لیتری با آب مقطر به حجم رسید) در یک بشر در دمای اتاق مخلوط گردید و به مدت 2 ساعت در دستگاه التراسونیک قرار گرفت تا نمک حاصل بطور کامل در HCl حل گردد. سپس به آرامی به مدت 20 دقیقه، در دمای اتاق، تحت گاز نیتروژن (یعنی اتمسفر خنثی) به محلول همگن حاصله، مقدار 40 میلی لیتر محلول آمونیاک NH_4OH با خلوص 25 درصد، تحت شرایط همزن مکانیکی اضافه گردید و 30 دقیقه دیگر در شرایط همزن مکانیکی باقی ماند. نانوذرات Fe_3O_4 حاصله با آهنربا جدا شده و چند بار با اتانول و آب مقطر شسته شد تا آن به 7 برسد (اندازه گیری pH با کاغذ pH متر انجام شد). محصول بدست آمده در دسیکاتور به مدت 3 روز خشک شد. نانو

ذرات مغناطیسی Fe_3O_4 تولید شده توسط آهنربای بزرگی تست و جمع آوری گردید و توسط FT-IR و TEM شناسایی شدند (Yang et al. 2009, Kiasat et al. 2013).

۲-۲- روش عمومی تهیه تری آزول با استفاده از نانوذرات مغناطیسی اکسید آهن (Fe_3O_4 MNPs)

۳ میلی مول تیوسی کاربازید، ۳ میلی مول آلدهید و ۰/۰۵ گرم نانو ذره Fe_3O_4 به ۵ میلی لیتر اتانول اضافه شد آنگاه در یک حمام آب به کمک یک همزن مغناطیسی به مدت ۲۰ دقیقه رفلکس شد. سپس ۰/۰۳۸ گرم NaBH_4 در همان شرایط به آن اضافه شد و ۳۰ دقیقه دیگر واکنش در این حال ادامه یافت. واکنش توسط کروماتوگرافی لایه نازک و حلال هگزان و اتیل استات ردیابی شد. پس از تکمیل واکنش، نانوذرات اکسید آهن توسط مگنت خارجی از محلول جدا شده و توسط اتانول شسته شد و جهت استفاده مجدد خشک گردید. محلول باقیمانده حاصل از واکنش حلال پرانی شده و توسط حلال ری کریستاله و خالص سازی شد.

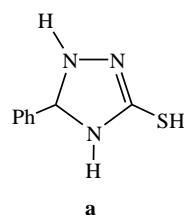

شماتی ۱: سنتز تری آزول ها در مجاورت مقدار کاتالیستی Fe_3O_4

۳-۲- داده های طیفی بعضی از ترکیبات سنتز شده

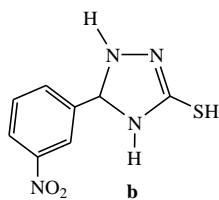
۴-۲- داده های طیفی محصول واکنش بنز آلدهید و تیو سمی کربازید با نانو ذرات اکسید آهن در مجاورت سدیم بورو هیدرید

5-phenyl-4,5-dihydro-1*H*-1,2,4-triazole-3-thiol (a)

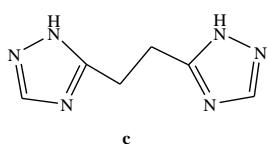
Yellow powders; yield: (94%); FT-IR: 3422, 3252, 1590, 1543 cm^{-1} . $^1\text{H-NMR}$ (300 MHz, CDCl_3): 7.34-7.42 (3 H, m, 3 H), 7.54 (1 H, broad s, NH), 7.75-7.81 (2 H, m, 2 CH), 7.91 (1 H, broad s, NH), 8.19 (1 H, s, CH) ppm. $^{13}\text{C-NMR}$ (75 MHz, CDCl_3): 127.3 (2 CH), 128.6 (2 CH), 129.8 (C), 134.2 (C), 142.3 (C), 177.9 (C) ppm.

5-(3-nitrophenyl)-4,5-dihydro-1*H*-1,2,4-triazole-3-thiol (b)

Yellow powders; yield: (85%); FT-IR: 3394, 3243, 3156, 1604, 1525, 1471 cm^{-1} . $^1\text{H-NMR}$ (300 MHz, CDCl_3): 7.62 (1 H, broad s, NH), 7.71 (1 H, t, $^3J = 7.5$, CH), 8.14 (1 H, broad s, NH), 8.22-8.27 (2 H, m, 2CH), 8.30 (1 H, s, CH), 8.61-8.68 (1H, m, CH) pmm. $^{13}\text{C-NMR}$ (75 MHz, CDCl_3): 122.2 (CH), 124.9 (CH), 130.9 (CH), 133.9 (CH), 137.2 (C), 140.8 (C), 149.7 (C), 180.8 (C) ppm.

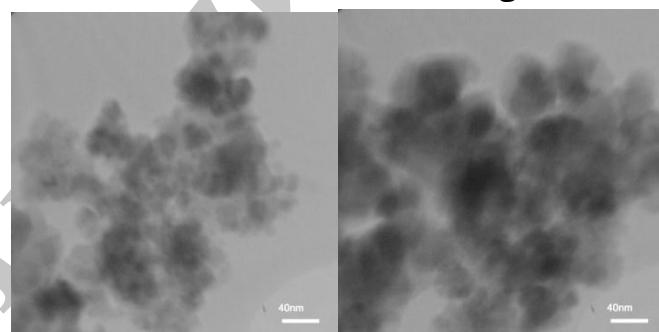
5-[2-(1H-1,2,4-triazole-5-yl)ethyl]-1H-1,2,4-triazole (c)

White powders; yield: (91%); FT-IR: 3198, 2933, 2262, 1693, 1419 cm^{-1} . $^1\text{H-NMR}$ (300 MHz, CDCl_3): 2.58 (4 H, t, $^3J = 7.4$, 2 CH_2), 8.49-8.53 (2 H, broad s, 2 NH) ppm. $^{13}\text{C-NMR}$ (75 MHz, CDCl_3): 29.1 (2 CH_2), 157.2 (2 C), 174.1 (2 C).

۱-۳ - بحث و نتیجه گیری

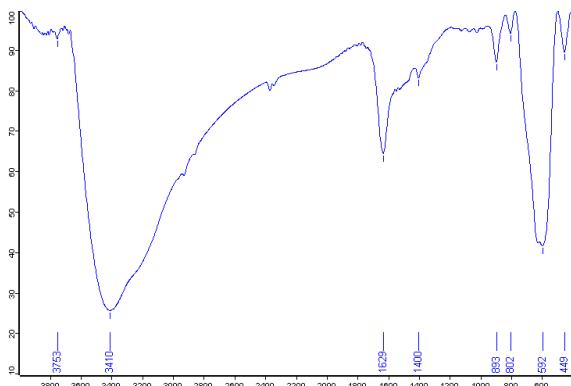
مورفولوژی و اندازه نانو ذرات مغناطیسی اکسید آهن توسط TEM بررسی گردید و نشان داده شد که اندازه متوسط این نانوذرات سنتز شده در حدود ۸۰-۲۰ nm می باشد.

شکل ۱: طیف TEM کاتالیزور Fe_3O_4 MNPs

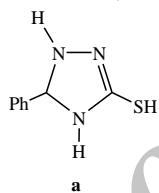
در طیف FT-IR نانو ذرات Fe_3O_4 فرکانس کششی Fe-O در ناحیه 590 cm^{-1} ظاهر شد. پیک پهن در ناحیه 3600 cm^{-1} نیز مربوط به فرکانس کششی گروههای OH می باشد.

FT-IR ($\text{KBr}, \nu_{\text{max}} \text{ cm}^{-1}$): 3000-3500(OH), 590 (Fe-O).

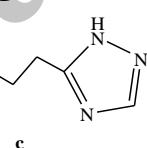

شکل ۲: طیف FT-IR Fe_3O_4 MNPs کاتالیزور

ساختار ترکیبات تهیه شده به کمک طیف سنجی $^1\text{H-NMR}$ و $^{13}\text{C-NMR}$ شناسائی شدند. در طیف $^1\text{H-NMR}$ ترکیب a دو پیک چند تایی در ۷.۳۴-۷.۴۲ ppm و ۷.۷۵-۷.۸۱ ppm مربوط به پروتونهای حلقه بنزن می باشد. یک پیک پهنه یکتایی در ناحیه ۷.۰-۷.۵ ppm و یک پیک پهنه یکتایی در ناحیه ۷.۹۱ ppm مربوط به هیدروژن NH می باشد. یک پیک یکتایی در ناحیه ۸.۰-۸.۱۹ ppm مربوط به پروتون CH می باشد.

در طیف $^1\text{H-NMR}$ ترکیب c، یک پیک سه تایی در ناحیه ۷.۵۸ ppm مربوط به پروتون های دو گروه CH_2 می باشد. یک پیک پهنه یکتایی در ناحیه ۸.۰-۸.۵۳ ppm مربوط به پروتون های NH می باشد.

۳- نتیجه گیری

امروزه به کارگیری روش های جدید در سنتز ترکیبات شیمیایی برای کاهش آسیب آنها به آدمی و محیط زیست یکی از اهداف بسیار مهم است. با توجه به کاربرد ترکیبات هتروسیکل نیتروژن دار در تهیه ترکیبات دارویی و بیولوژیکی، در این پژوهه سعی شد روشی ساده و کار آمد برای تهیه ۱,۴-تری ازول ارائه گردد. از نسبت مولی ۱:۱ از کاتالیزور، آلدهید، تیوسیمی کاربازید در حضور سدیم بوروهیدرید در ۵ میلی لیتر حلحل اتانول انتخاب شده بعد از جداسازی محصولات با راندمان خوبی بدست آمد. این ترکیبات در حضور کاتالیزور نانوذره مغناطیسی Fe_3O_4 با بازده بالا و در شرایط ملایم سنتز شدند. سرعت واکنش نسبت به روش های دیگر نسبتاً خوب بوده و همچنین پس از اتمام واکنش کاتالیزور قابل بازیافت و استفاده مجدد می باشد.

مراجع

- Clemons, M., Coleman, R.E., Verma, S. (2004). *Cancer Treat Rev.*, **30**, 325.
 Kiasat, A.R., Davarpanah, J. (2013). *J. Mol. Cat A: Chemical*, **373**, 46.
 Gozuak, F., Koseoglu, Y., Baykal, A., Kavas, H. (2009). *J. Magn. Magn. Mater.*, **321**, 2170.
 Graham, D. L., FerreFT-IRa, H. A., Freitas, P. P. (2004). *Trends Biotechnol.*, **22**, 455.
 Li, Z., Gu, Z., Yin, K., Zhang, R., Deng, Q., Xiang, J. (2009). *Eur J Med Chem.*, **44**, 4716.
 Neuberger, T., Schopf, B., Hofmann, H., Hofmann, M., Von, B. (2005). *J. Mang. Mang. Mater.*, **293**, 483.

- Pankhurest, Q. A., Connolly, J., Jones, S. K., Dobson, J. (2003) *J. Phys. D; Appl. Phys.*, **36**, R167.
- Sadana, A. K., MFT-IRza, Y., Aneja, K. R., Prakash, O. (2003). *Eur J Med Chem.* **38**, 533.
- Schatz, A., Reiser, O., Stark, W. J. (2010). *J. Eur. Chem.*, 16.
- Sreeja,V., Joy, P.A. (2007). *Mater. Res. Bull.* **42**, 1570.
- Sun, S., Lou, H., Gao, Y., Fan, P., Ma, B., Ge, W., Wang, X. (2004). *J Pharm Biomed Anal.* **34**, 1117.
- Szstanke, K., Tuzimski, T., Rzymowska, J., Pasternak, K., Kandefer-Szerszen, M. (2008). *Eur. J. Med. Chem.* **43**, 404.
- Wang, D., He, J., Rosenzweig, N., Rosenzweig, Z. (2004). *Nano Lett.*, **4**, 409.
- Wang, L., Hung, Y. (2004). *et all. Handbook of Industrial and Hazardous Wastes Treatment, Mercel Dekker, Second Edition.* 65.
- Yang, D., Hu, J., Fu, S., (2009). *J. Phys. Chem. C*, **113**, 7646.
- Yan, N., Xiao, Xc., Kou, Y. (2010). *Rev. Chem. Coord.*, 254.

Archive of SID

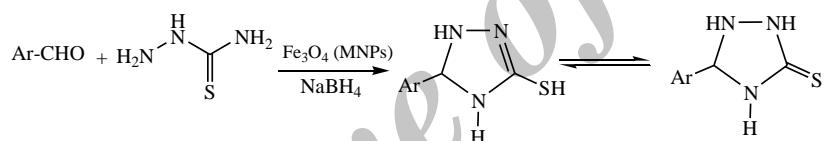
Synthesis of some triazolidine derivatives using Fe_3O_4 MNPs

Navabeh Nami, Zohreh Rostami

Department of Chemistry, Qaemshahr Branch, Islamic Azad University,
Qaemshahr, Iran

E-mail: navabehnami@yahoo.com,
nasimrostamy@gmail.com

Abstract: Heterocyclic structure especially triazolidines, are one of the important of organic compounds that is found in nature and or synthesized in laboratory. These compounds could have been different biological properties and or employed in the treatment of some diseases. Because of importance of these compounds, in this research, triazolidine prepared from the reaction of aldehydes and thiosemicarbazide in the presence of magnetic nanoparticles using Fe_3O_4 MNPs and sodium borohydride in good yields.

Keywords: Aldehyde, Thiosemicarbazide, Triazolidine, Fe_3O_4 Magnetic nanoparticles, Sodium borohydride.